

Domácí liturgie Zeleného čtvrtku

První den *Velikonočního třídenní*

Během dne je možné si upéct maces (nekvašený chléb), který bude rozdělen k závěru rodinné liturgie.

Vysvětlení role macesu a zároveň i recept na přípravu najdete zde: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Maces>

1. Znamení kříže

Uvedení do slavení liturgie Zeleného čtvrtku. Je možné si je společně přečíst:

Liturgií, která se slaví na Zelený čtvrtek, začíná církev velikonoční triduum a chce připomenout poslední večeři, při níž Pán Ježíš v noci, kdy byl zrazen, projevil svou lásku svým blízkým, obětoval Bohu Otci svoje tělo a svou krev pod způsoby chleba a vína, dal je apoštolům k posílení a přikázal jim, aby to slavili na jeho památku.

Touto liturgií se slaví památka ustanovení eucharistie. Také se slaví památka ustanovení kněžství, kterým je ve světě neustále přítomno poslání a oběť Krista. Nakonec se slaví památka lásky, kterou nás Pán miloval až k smrti. Důraz při domácí liturgii je kladen na službu jako místo nezištné lásky, kterou Ježíš projevil svým učedníkům a ze které žije církev po celé věky.

2. Četba evangelního úryvku

Otec či matka rodiny předčítají text evangelia. Během četby mohou děti/další členové rodiny držet u předčítajícího svíci, na znamení promlouvání Božího slova, které je světlem pro náš život:

Jan 13, 1-15

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti. Bylo to při večeři. Dábel už vnukl Jidáši Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš mu odpověděl: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.“ Petr mu řekl: „Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu odpověděl: „Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“ Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.“

Rodina může tuto chvíli využít ke vzájemnému sdílení se o tom, co pro jejich vlastní život znamená víra, vztah s Bohem. Mohou se také bavit o tom, jak mohou osobně přijmout úryvek o službě (mytí nohou) pro rodinný život.

3. Obřad umývání nohou

Otec/matka rodiny si uváže zástěru (Jan 13,4) a začne členům rodiny umývat nohy. Může začít u nejmladšího člena rodiny, který mu potom pomáhá při dalším umývání.

V průběhu umývání nebo těsně po jeho skončení je možno zpívat nebo recitovat následující verše:

Antifona: **Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.** *Opakuje se po každém verši.*

Spojila nás v jedno láska Krista Pána * jásejme a hledejme jen v něm svou radost. **Ant.**

Boha živého se bojme, milujme ho * upřímně se navzájem vždy mějme rádi. **Ant.**

Tvoříme-li tedy jedno společenství * varujme se všeho, co nás vnitřně dělí. **Ant.**

Nechme nerozumných hádek, nechme sporů * ať je Kristus jako Bůh náš mezi námi. **Ant.**

Kristus říká svým: Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu * tam jsem uprostřed nich. **Ant.**

Tak ať lpíte na Bohu z celé své duše * a nic ať nebrání jeho lásce. **Ant.**

Ať jsme v Bohu tak dobří k bližnímu jako k sobě * a kvůli Bohu milujeme i nepřátele. **Ant.**

Kéž pak jednou s blaženými patřit smíme * ve slávě na tvář Tvou, Kriste, Boží Synu. **Ant.**

V dokonalé radosti nad pomyšlení * bez mezí a bez konce na věčné věky. Amen. **Ant.**

(Tento zpěv je možné nahradit písní Ubi caritas.)

4. Přímluvy

Po skončení umývání nohou se rodina spojí v přímluvných modlitbách:

V tento večer, kdy nám Pán Ježíš dal příklad své lásky, obraťme se plni naděje k Bohu, našemu Otci, modleme se za všechny lidi a říkejme: ***Prosíme tě, vyslyš nás.***

- Prosme za křesťanské církve: zachovej je, Otče, ve svém jménu a sjednot' je u stolu svého Syna.
- Prosme za celý svět: chraň každého člověka a nedopust', aby někdo z lidí zahynul navěky.
- Prosme za ty, kdo nesou odpovědnost za společnost a státy: ať je jejich vláda pokojná a přinese lidem mír.
- Prosme za všechny nemocné, trpící a opuštěné: podepři je a přived' k nim ty, kteří jim pomohou.
- Prosme za všechny zdravotníky, lékaře, členy záchranných sborů a všechny dobrovolníky, kteří se snaží pomáhat druhým v této době epidemie.
- Prosme za toto naše společenství, naši rodinu: posvět' nás pravdou, zachovej nás od zlého a dej nám plnost své radosti.
- **Na tomto místě může rodina přidat vlastní přímluvu...**
- Prosme za naše zemřelé: dej se jim poznat, ať v tobě žijí věčně.

Přímluvné modlitby ukončí ten, kdo liturgii vede slovy: Otče Svatý, vyslyš tyto naše prosby, vždyť jsme tvůj lid. A neprosíme jen za sebe, ale za všechny lidi – i za ty, kdo neuvěřili v tvého Krista, který s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

5. Modlitba Otče náš

Pomodleme se modlitbu, kterou nám odkázal Pán Ježíš: *Otče náš...*

6. Lámání chleba

Jako připomenutí velikonoční večeře Ježíše s učedníky, je možné, aby ten, kdo vede domácí liturgii, rozdělil v tuto chvíli maces (nekvašený chléb), který si rodina připravila. Ježíš slavil se svými učedníky večeři, ve které odevzdává sebe jako oběť lásky pro lidstvo. Jako připomínku vlastní oběti ustanovil stolování-večeři: nasycení se Kristem je zdrojem naší síly. Připomínku této skutečnosti můžeme prožít i nyní v rodinách. Dělení se o jeden chléb je výrazem jednoty, ke které jsme skrze Krista povoláni.

7. Závěr

Na závěr může rodina zazpívat zpěv *Chvalte ústa* (Kancionál, č. 781) na připomenutí ustanovení eucharistie Ježíšem.

Chvalte, ústa, vznešeného
těla Páně tajemství,
chvalte předrahou krev jeho,
kterou z milosrdenství,
zrozen z lůna panenského,
prolil Král všech království.

Nám byl dán a nám se zrodil
z Panny neporušené,
jako poutník světem chodil,
sil zde zrno pravdy své,
skvělým řádem vyvrcholil
svoje žití pozemské.

Na poslední večer k stolu
s bratřími když zasedal,
beránka by s nimi spolu
podle zvyku pojídal,
dvanáctě apoštolů
za pokrm sám sebe dal.

Slovo v těle slovu dává
moc chléb v tělo proměnit,
z vína Boží krev se stává.
I když Pán je smyslům skryt,
stačí sama víra pravá
srdce čisté přesvědčit.

Rodina si může na závěr liturgie připravit „koutek“ s Písmem svatým, tedy s Božím slovem přebývajícím mezi námi. Dle možností si mohou členové rodiny přečíst v této „Getsemanské zahradě“ soukromě **Jan 17, 1-26**.